

ПРЯХИН ЮРИЙ ДМИТРИЕВИЧ

КАПИТАН I РАНГА, ДОКТОР ИСТОРИЧЕСКИХ НАУК, ПРОФЕССОР

Родился в г. Владивосток 31 августа 1933 г., русский. Отец инженер, участник Вов., имел ряд правительственных наград. Ю. Пряхин в 1951 г. окончил 75 мужскую среднюю школу, в 1956 г. Тихоокеанское Высшее военно-морское училище им С.О. Макарова по специальности офицер - корабельный артиллерист. Направлен на Краснознаменный Черноморский флот, где был назначен командиром башни главного калибра крейсера (КРЛ) «Керчь». В 1958-1961 г.г. он последовательно: командир башни главного калибра КРЛ «Ворошилов»: затем командир батареи 100 м.м. орудий КРЛ «Фрунзе» эскадры ЧФ: командир группы управления 2-го дивизиона БЧ-П КРЛ «Слава», капитан-лейтенант.

Декабрь 1961- июль 1962 г. слушатель ВОЛСОК ВМФ (политический факультет), Ленинград. 1962-64 г.г. заместитель командира по политчасти ЭМ «Бессмертный» ЧФ. В 1963 г. был направлен в командировку, принял участие в перегоне малых противолодочных кораблей (МПК) через

Атлантику, в период создания ВМФ Кубы, из порта Керчь (Крым) в порт Гавана (Куба). Исполнял обязанности заместителя командира отряда МПК. В 1964-68 г.г., слушатель Военно-морского факультета Военно-политической академии им. В.И. Ленина (Москва), капитан III ранга.

После выпуска из академии направлен на СФ, где в 1968-71 г.г. капитан II ранга Ю.Пряхин являлся заместителем командира по политчасти атомной подводной лодки (АПЛ) «К-104», затем АПЛ «К- 74» 1-й флотилии атомных ПЛ СФ, участник дальних походов. Маневров «Океан».

В 1971- 73 г.г. Ю. Пряхин - адъюнкт Военно-политической академии им. В.И. Ленина. В 1973 г. он успешно защитил диссертацию на соискание ученой степени кандидата исторических наук, по одной из проблем обеспечения деятельности ВМФ в годы Великой Отечественной войны и был назначен старшим преподавателем в ВВМИОЛУ им. Ф.Э. Дзержинского (Ленинград). В 1974 г. получил воинское звание капитан I ранга. В 1975 переведен на должность преподавателя кафедры в Военно-морскую академию (ВМА) имени Маршала Советского Союза Гречко А.А., где в 1977 г. стал старшим преподавателем кафедры.

В 1979 г. получил ученое звание доцента.

В 1984 г. направлен в г. Киев. Был назначен начальником кафедры Киевского Высшего Военно-морского политического училища. В данной должности успешно прослужил свыше 7-и лет. В 1988 г., защитив диссертацию, стал доктором исторических наук, в 1989 г.- профессором. На кафедре активизировалась педагогическая и научно — исследовательская работа, было подготовлено несколько кандидатов наук. Она заслуженно стала занимать лидирующее положение в училище. В условиях стабилизации и укрепления педагогического коллектива кафедры, ее начальник, выслужив установленные сроки, был готов к своему уходу на пенсию. Капитан I ранга Ю. Д. Пряхин был уволен в запас «по возрасту с правом ношения военной формы одежды», с выслугой свыше 40 календарных лет, приказом министра обороны СССР от 27 августа 1991 года. В связи с увольнением из состава ВМФ, он награжден Почетной грамотой министра обороны « За многолетнюю и безупречную службу в Вооруженных силах СССР».

После увольнения из ВМФ, в 1993- 96 г.г. Ю.Д. Пряхин работал в институте Истории Академии наук Украины ведущим научным сотрудником, являлся членом Украинского национального комитета по изучению Юго-Восточной Европы Академии наук Украины. После возвращения в Россию в г. Санкт-

Петербург в 1996 году, он 12 лет, с 1997 г. по 2009 г., преподавал, находясь на должности профессора кафедры Военно-гуманитарных дисциплин ВМА им. Адмирала Флота Советского Союза Н.Г. Кузнецова. Будучи в возрасте 76 лет, уволился из академии по собственному желанию.

Капитан I ранга Ю. Пряхин прослужил в плавсоставе ВМФ на надводных боевых кораблях Черноморского флота, на атомных ракетных подводных лодках Северного флота, а также в Высших военно-морских учебных заведениях - свыше 40 календарных лет. Награжден орденом « За службу Родине в Вооруженных Силах СССР —3 степени», 15-ю медалями.

Его общий научно - педагогический стаж (в ВС и после увольнения в запас) составляет 36 лет. Причем, 21 год из них, Ю.Д. Пряхин преподавал в Военно-морской академии. Вначале 9 лет, как офицер — педагог, а затем 12 лет, находясь на гражданской должности профессора. Капитан I ранга Ю.Д. Пряхин - Ветеран академии, Вооруженных Сил СССР. системы Военно-морского образования страны. За общепризнанные достижения в научной и педагогической деятельности он награжден:

- в 1990 г. Государственным комитетом СССР по народному образованию « За заслуги в области высшего образования СССР » нагрудным знаком « За отличные успехи в работе»:

- в 2006 г. Министерством образования и науки России нагрудным знаком «Почётный работник науки и техники Российской Федерации».

Ю. Пряхин - автор нескольких монографий, свыше 130 публикаций на различные военно-морские и исторические темы. Среди них - книги: « Партийно - политическая работа в боевых условиях. Содержание, организация руководство »; «Воспитательная работа в Вооруженных Силах»; «Ламброс Кацонис в истории Греции и России» (переведена также на греческий язык и издана в Афинах); «Греки в истории России XVIII-XIX веков», « Е.Н. Мнёв в истории создания баллистических ракет морского базирования » и другие.

Профессор Ю.Д. Пряхин - организатор и участник ряда международных научных конференций, почетный член Центра греческо-российских исторических исследований (Греция, Афины). Член: Ассоциации морской прессы Санкт-Петербурга, редакционных коллегий журналов “Новый часовой”, “Морской вестник”, Советов по защите диссертаций.

Он активно участвует в общественной и научной жизни Санкт-Петербурга. Сторонник и пропагандист здорового образа жизни. Мастер спорта СССР по спортивной гимнастике. В 2006 г. Юрий Дмитриевич с женой Людмилой Ивановной отметили «золотую свадьбу». Имеет двух дочерей: Ирину Метелеву (1957) и Дину Лаврентьеву (1963); трех внуков: Дмитрия (1978), Юрия (1984), Николая (1988) и внучку Алину (1986), правнуков и правнучку. Живет с женой в г. Санкт-Петербурге, занимается исторической наукой, литературной деятельностью.

ΠΡΙΑΧΙΝ ΓΙΟΥΡΙ ΝΤΜΙΤΡΙΕΒΙΤΣ
ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ 1ου ΒΑΘΜΟΥ, ΔΙΔΑΚΤΩΡ
ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Γεννήθηκε στο Βλαδιβοστόκ στις 31 Αυγούστου 1933, Ρώσος. Ο πατέρας μου ήταν μηχανικός, συμμετείχε στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και είχε μια σειρά από κυβερνητικά βραβεία. Ο Yu. Pryakhin αποφοίτησε από το 75ο γυμνάσιο ανδρών

το 1951· το 1956, η Ανώτατη Ναυτική Σχολή του Ειρηνικού που πήρε το όνομά του από τον S.O. Η Μακαρονα είναι αξιωματικός στο επάγγελμα - ναυτικό πυροβολικό. Στάλθηκε στον Στόλο της Μαύρης Θάλασσας Red Banner, όπου διορίστηκε διοικητής του πυργίσκου κύριου διαμετρήματος του καταδρομικού (KRL) "Kerch". Το 1958-1961 . είναι διαδοχικά: διοικητής του κύριου πυργίσκου διαμετρήματος του KRL "Voroshilov": στη συνέχεια διοικητής της μπαταρίας 100 χλστ . πυροβόλα του KRL "Frunze" της μοίρας του Στόλου της Μαύρης Θάλασσας: διοικητής της ομάδας ελέγχου της 2ης μεραρχίας του BC-P KRL "Slava", καπετάνιος-υπολοχαγός.

Δεκέμβριος 1961 - Ιούλιος 1962 φοιτητής VOLSOK Navy (Πολιτική Σχολή), Λένινγκραντ. 1962-64 _ _ Αναπληρωτής διοικητής για πολιτικά θέματα του στόλου της Μαύρης Θάλασσας EM "Besmenny". Το 1963 στάλθηκε σε επαγγελματικό ταξίδι και συμμετείχε στη μεταφορά μικρών ανθυποβρυχιακών πλοίων (ASS) πέρα από τον Ατλαντικό, κατά τη δημιουργία του Κουβανικού Ναυτικού, από το λιμάνι του Κερτς (Κριμαία) στο λιμάνι της Αβάνας. (Κούβα). Διετέλεσε υποδιοικητής του αποσπάσματος ΜΠΚ. Το 1964-68 φοιτητής στη Ναυτική Σχολή της Στρατιωτικής Πολιτικής Ακαδημίας. ΣΕ ΚΑΙ. Lenina (Μόσχα), καπετάνιος 3ου βαθμού.

Μετά την αποφοίτησή του από την ακαδημία, στάλθηκε στον Βόρειο Στόλο, όπου το 1968-71 . Ο πλοίαρχος II Rank Yu. Pryakhin ήταν ο αναπληρωτής διοικητής για τις πολιτικές υποθέσεις του πυρηνικού υποβρυχίου (NPS) "K-104", στη συνέχεια του πυρηνικού υποβρυχίου "K-74" του 1ου στολίσκου πυρηνικών υποβρυχίων του Βόρειου Στόλου, συμμετέχοντας στο κρουαζιέρες μεγάλων αποστάσεων. Ελιγμοί «Ωκεανός».

Το 1971-73 . Yu. Pryakhin - βοηθός της Στρατιωτικής-Πολιτικής Ακαδημίας που πήρε το όνομά του. ΣΕ ΚΑΙ. Λένιν. Το 1973, υπερασπίστηκε με επιτυχία τη διατριβή του για το πτυχίο του Υποψηφίου Ιστορικών Επιστημών, σε ένα από τα προβλήματα διασφάλισης των δραστηριοτήτων του Πολεμικού Ναυτικού κατά τον Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο, και διορίστηκε ανώτερος λέκτορας στο ονομαζόμενο VVMIOU. F.E. Dzerzhinsky (Λένινγκραντ). Το 1974 έλαβε τον στρατιωτικό βαθμό του λοχαγού 1ου βαθμού. Το 1975 μετατέθηκε στη θέση του καθηγητή του τμήματος στη Ναυτική Ακαδημία (VMA) με το όνομα του Στρατάρχη της Σοβιετικής Ένωσης A.A. Grechko, όπου το 1977 έγινε ανώτερος δάσκαλος του τμήματος.

Το 1979 έλαβε τον ακαδημαϊκό τίτλο του αναπληρωτή καθηγητή.

Το 1984 στάλθηκε στο Κίεβο. Διορίστηκε επικεφαλής του τμήματος της Ανώτατης Ναυτικής Πολιτικής Σχολής του Κιέβου. Υπηρέτησε με επιτυχία στη θέση αυτή για περισσότερα από 7 χρόνια. Το 1988, έχοντας υπερασπιστεί τη διατριβή του, έγινε Διδάκτωρ Ιστορικών Επιστημών και το 1989 καθηγητής. Το τμήμα ενέτεινε το παιδαγωγικό και επιστημονικό ερευνητικό έργο και εκπαιδεύτηκαν αρκετοί υποψήφιοι επιστήμες. Άρχισε επάξια να κατέχει ηγετική θέση στο σχολείο. Σε συνθήκες σταθεροποίησης και ενίσχυσης του διδακτικού προσωπικού του τμήματος, ο προϊστάμενος του, έχοντας υπηρετήσει τις καθιερωμένες θητείες, ήταν έτοιμος για τη συνταξιοδότησή του. Ο Λοχαγός 1ος βαθμός Yu. D. Pryakhin μεταφέρθηκε στην εφεδρεία "λόγω ηλικίας με το δικαίωμα να φοράει στρατιωτική στολή", με υπηρεσία άνω των 40 ημερολογιακών ετών, με εντολή του Υπουργού Άμυνας της ΕΣΣΔ της 27ης Αυγούστου 1991. Σε σχέση με την απόλυσή του από το Πολεμικό Ναυτικό, του απονεμήθηκε Πιστοποιητικό Τιμής από τον Υπουργό Άμυνας «Για πολλά χρόνια άψογης υπηρεσίας στις Ένοπλες Δυνάμεις της ΕΣΣΔ».

Μετά την αποχώρησή του από το Πολεμικό Ναυτικό, το 1993-96 . Yu.D. O Pryakhin εργάστηκε στο Ινστιτούτο Ιστορίας της Ακαδημίας Επιστημών της Ουκρανίας ως κορυφαίος ερευνητής και ήταν μέλος της Ουκρανικής Εθνικής Επιτροπής για τη Μελέτη της Νοτιοανατολικής Ευρώπης της Ακαδημίας Επιστημών της Ουκρανίας. Αφού επέστρεψε στη Ρωσία στην Αγία Πετρούπολη το 1996, δίδαξε για 12 χρόνια, από το 1997 έως το 2009, ενώ υπηρέτησε ως καθηγητής στο Τμήμα Στρατιωτικών Ανθρωπιστικών Πειθαρχιών της Στρατιωτικής Ιατρικής Ακαδημίας. Ο ναύαρχος του Στόλου της Σοβιετικής Ένωσης N.G. Κουζνέτσοβα. Σε ηλικία 76 ετών άφησε την ακαδημία με τη θέλησή του.

Ο καπετάνιος 1ος Βαθμός Yu. Pryakhin υπηρέτησε στο Πολεμικό Ναυτικό σε πολεμικά πλοία επιφανείας του Στόλου της Μαύρης Θάλασσας, σε πυρηνικά υποβρύχια πυραύλων του Βόρειου Στόλου, καθώς και σε Ανώτατα Ναυτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα - για πάνω από 40 ημερολογιακά χρόνια. Απονεμήθηκε το παράσημο «Για την υπηρεσία στην πατρίδα στις Ένοπλες Δυνάμεις της ΕΣΣΔ - 3ος βαθμός», 15 μετάλλια.

Η συνολική του επιστημονική και παιδαγωγική εμπειρία (στις Ένοπλες Δυνάμεις και μετά από μετάθεση στην εφεδρεία) είναι 36 χρόνια. Επιπλέον, 21 χρόνια από αυτούς, ο Yu.D. O Pryakhin δίδαξε στη Ναυτική Ακαδημία. Πρώτα, 9 χρόνια ως αξιωματικός-δάσκαλος, και μετά 12 χρόνια, ενώ κατείχε την πολιτική θέση του καθηγητή. Captain 1st Rank Yu.D. Pryakhin - Βετεράνος της Ακαδημίας, Ένοπλες Δυνάμεις της ΕΣΣΔ . από το ναυτικό εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας. Για γενικά

αναγνωρισμένα επιτεύγματα σε επιστημονικές και παιδαγωγικές δραστηριότητες, βραβεύτηκε:

- το 1990, η Κρατική Επιτροπή της ΕΣΣΔ για τη Δημόσια Εκπαίδευση "Για τα πλεονεκτήματα στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της ΕΣΣΔ" με το σήμα "Για εξαιρετική επιτυχία στην εργασία":
- το 2006, το Υπουργείο Παιδείας και Επιστημών της Ρωσίας έλαβε το σήμα «Επίτιμος Εργάτης Επιστήμης και Τεχνολογίας της Ρωσικής Ομοσπονδίας».

Ο Yu. Pryakhin είναι συγγραφέας πολλών μονογραφιών και περισσότερων από 130 δημοσιεύσεων για διάφορα ναυτικά και ιστορικά θέματα. Ανάμεσά τους και τα βιβλία: « Κομματική -πολιτική δουλειά σε συνθήκες μάχης. Περιεχόμενα, οδηγός οργάνωσης"; «Εκπαιδευτικό έργο στις Ένοπλες Δυνάμεις» « Λάμπρος Ο Κατσώνης στην ιστορία της Ελλάδας και της Ρωσίας» (μεταφράστηκε επίσης στα ελληνικά και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα). «Οι Έλληνες στην ιστορία της Ρωσίας τον 18ο - 19ο αιώνα», «Ε.Ν. Μπεν στην ιστορία της δημιουργίας βαλλιστικών πυραύλων με βάση τη θάλασσα» και άλλα.

Ο καθηγητής Yu.D. O Pryakhin είναι διοργανωτής και συμμετέχων σε πλήθος διεθνών επιστημονικών συνεδρίων, επίτιμο μέλος του Κέντρου Ελληνορωσικών Ιστορικών Ερευνών (Ελλάδα, Αθήνα). Μέλος: Σύνδεσμος Ναυτιλιακού Τύπου της Αγίας Πετρούπολης, συντακτικές επιτροπές των περιοδικών «New Hourly», «Morskoy Vestnik», Συμβούλια για την υπεράσπιση διατριβών.

Συμμετέχει ενεργά στην κοινωνική και επιστημονική ζωή της Πετρούπολης. Υποστηρικτής και υποστηρικτής ενός υγιεινού τρόπου ζωής. Master of Sports της ΕΣΣΔ στην καλλιτεχνική γυμναστική. Το 2006, ο Γιούρι Ντμίτριεβιτς και η σύζυγός του Λιουντμίλα Ιβάνοβνα γιόρτασαν τον «χρυσό γάμο τους». Έχει δύο κόρες: Irina Meteleva (1957) και Dina Lavrentieva (1963). Τρία εγγόνια: Ντμίτρι (1978), Γιούρι (1984), Νικολάι (1988) και η εγγονή Αλίνα (1986), δισέγγονα και δισέγγονη. Ζει με τη σύζυγό του στην Αγία Πετρούπολη, ασχολείται με την ιστορική επιστήμη και τις λογοτεχνικές δραστηριότητες.